

BALANS VAN 131 JAAR

7^e jaargang - WEEKBLAD - 21 OKTOBER 1961 - N° 42

Losse nummers 6 F.

de VOLKSUNIE

BLAD VAN DE VLAAMS NATIONALE PARTIJ

BEHEER : Maur. LEMONNIERLAAN 82, BRUSSEL. TEL. 11.82.16

VERKRIJGBAAR BIJ ALLE DAGBLADVERKOPERS

De uitdaging

Vorige week schreven wij onder het opschrift « Het bedrog begint » op deze zelfde plaats een artikel over de taalgrensplannen van de regering. Het heeft slechts enkele dagen geduurd eer de Vlaamse C.V.P.-pers onder de druk van de openbare mening ons is moeten bijvallen. Had ze werkelijk nog vertrouwen in een Bertrand, een Custers, een Van Elsan-de, of een De Quac om stand te houden tegen Lefèvre, Spaak, Gilson en Vermeylen?

Argeloos zijn er altijd.

Wat wil de regering?

Moeskroon, oorspronkelijk Frans maar thans voor meer dan 50 % Nederlands moet Frans blijven; de streek van Komen, oorspronkelijk Nederlands en thans nog in meerderheid Vlaams, moet Frans worden.

Moeskroon - Komen met meer dan 50 % Vlamingen moet een afzonderlijk Waals arrondissement worden in een Vlaamse provincie. Overmaas (Voerstreek, Platdietsse streek, Aubel, Eupen, St. Vith) met meer dan 90 % Nederlands- en Duitstaligen wordt geen afzonderlijk Duits-Nederlands arrondissement in de Waalse provincie Luik.

Landen moet naar Brabant, in plaats van naar Limburg.

De Brusselse randgemeenten worden tweetalig, dus verfranst.

Het Vlaamse Edingen wordt Frans en Ronse voor meer dan 90 % Vlaamse stad blijft tweetalig.

Thans wordt er getreurd en De Standaard, die de laatste maanden zo een redelijke oplossing als het federalisme bekampt heeft, moet thans dreigen met afscheuring!

« Wanneer dat de politiek van België blijft, dan zien we niet in waarom wij dat België niet de rug zouden keren... België heeft Vlaanderen nodig om te kunnen bestaan, maar het omgekeerde is niet waar ». (Standaard 18 okt. II. De regering daagt uit blz. 1 en 5).

Retorische uitspating voor wie geen politiek heeft, voor wie inzielt dat braafheid en slaafsheid niet loont, dat het integendeel tot hoordragery leidt.

Op hetzelfde ogenblik dat De Standaard en ook De Gazet van Antwerpen zo verontwaardigd schreven, verklaarde de voorzitter van de Vlaamse C.V.P.-vleugel Jos. De Zaeger te Mechelen « De Vlamingen hebben de wind in de zeilen »!

Terzelfder tijd beleven we het dat de Vlaamse C.V.P.-pers de betoging van zondag weer wil herleiden tot een optocht voor koorknapen « Heren van Brussel, wij smeken om ons recht, a.u.b. neem ons niet alles af. Geef ons a.u.b. toch ook eens iets ». Als wij vanzelfsprekend akkoord gaan met een incidentloze optocht, iets wat men in Vlaanderen waardig noemt, dan zullen we geen afstand doen van de nodige kordaatheid en van het noodzakelijke radikalisme.

Wij gaan volledig akkoord met het opzet van de betoging zoals de voorzitter van het inrichtend comité, de heer Amter het ziet in een artikel in « Het Pennoen » (oktober 1961) « De betoging : nationaal ! » blz. 1) en waarin hij schrijft dat het oorspronkelijk opzet van de « mars op Brussel » beperkt was tot de absolute homogeniteit van de Vlaamse grond en integriteit van de eigen kultuur in Vlaams gebied. Maar schrijft hij verder « de Vlaamse bevolking zelf nam het anders, nam het ruimer op en het zal niemand verwonderen die de ontwikkeling van de geestesgesteldheid in het Vlaamse land kent : ze wil eens en voorgoed baas zijn in eigen huis... »

Vlaanderen is inderdaad heel het 131 jaar lang bedrog heu, kotsheu. Het wil baas zijn in eigen huis. Daarvoor marsjeren wij morgen allen.

Wim Jorissen.

FEDERAAL JA
UNITAIR NEEN

LAATSTE OPROEP

Het Dagelijks Bestuur van de Volksunie rekt erop dat alle militanten, kaderleden, leden en simpatisanten van de partij morgen zondag, 22 oktober, geestdriftig zullen deelnemen aan de Mars op Brussel. Op dit voor Vlaanderen zo beslissend ogenblik is geen enkele afwezigheid te rechtvaardigen.

Mr Frans van der Elst, Voorzitter, Drs Wim Jorissen, Alg. Sekretaris.

WERKLOOSHEID:
Tragisch gewicht in
balans van 131 jaar

WAAROM BETOGEN WIJ

De Vlaamse massabetoging van 22 oktober is een belangrijke gebeurtenis die wij met geestdrift begroeten als een nieuwe uiting van groeiende Vlaamse bewustwording.

Wat is de betekenis en de draagwijdte van deze manifestatie, waarom betogen wij? Wanneer wij de verschillende punten overlopen waarvoor de Vlamingen zich genoodzaakt zien te betogen, stellen wij vast dat deze zo elementair rechtvaardig en vanzelfsprekend zijn dat geen enkel vreemdeling ooit zal kunnen begrijpen hoe het mogelijk is dat in dit land daarvoor moet betoogd worden!

Deze betoging is op zichzelf een aanklacht: een aanklacht tegen de Staat — de regering en de regerende partijen — die ten overstaan van de Vlaamse volksgemeenschap hun elementaire plicht niet doen. Zo niet zou deze betoging overbodig en zelfs onmogelijk zijn.

De Vlamingen geven zich niet voldoende rekenschap van het ontstellend feit dat zij moeten betogen om van de regering en de regerende partijen te eisen dat zij zich niet

plichtig zouden maken aan gebieds-roof, aan aanslag op de wettelijk vastgelegde eentaligheid van Vlaanderen, aan overtreding en niet-naleving der Belgische taalwetten te Brussel, in de staatsdiensten, in het leger, enz... Is het dan niet de taak en de plicht van de regering onze volksgemeenschap te beschermen en te verdedigen in plaats van ze te belagen? Deze ontstellende toestand, deze tegennatuurlijke toestand is het rechtstreeks gevolg van

de unitaire staatsstructuur. Niemand zal dit kunnen ontkennen. Tegen deze toestand vechten de Vlamingen nu reeds sedert 1830!

Eens te meer beloven de traditionele partijen — nu zij met de rug tegen de muur staan — de oplossing der Vlaamse problemen. Welke waarde heeft dergelijke belofte gezien op de achtergrond van de ervaring opgedaan in het verleden? Hebben zij niet ruimschoots de tijd en de gelegenheid gehad om deze problemen op te lossen? Wat heb-

door Mr. F. Van der Elst

ben zij tot nu toe gedaan al was het maar om datgene wat sedert 1945 in hun partijprogramma staat over decentralisatie, deconcentratie, kulturele autonomie, enz... te verwezenlijken? Niets! Zouden de Vlamingen moeten betogen voor zulke elementaire eisen indien de partijen hun beloften gehouden hadden?

Hun beloften zijn waardeloos gebleken en hun daden logenstraffen hun woorden.

Men belooft kulturele autonomie, maar verzet zich tegen de splitsing van het departement van nationale opvoeding en kultuur en tegen de splitsing van de begroting door de Kultuurraad voor Vlaanderen gevraagd.

Men belooft decentralisatie op het gebied van de economische politiek, maar verzet zich tegen amendementen die er toe strekken in plaats van één steenkolendirectorium twee directoria op te richten: één voor het Limburgs steenkolenbekken en één voor de Waalse mijnen.

Men belooft taalgrensfabakening, maar wil een gans Franstalig arrondissement oprichten in West-Vlaanderen en gebiedsroof plegen door Vlaams gebied aan Wallonië over te dragen.

Men belooft de eentaligheid van Vlaanderen te eerbiedigen, maar houdt de transmutatieklassen in leven en poogt zelfs het Franstalig

onderwijs in Vlaamse gemeenten nog uit te breiden.

Men belooft de Vlamingen volvoeding, maar bereidt de verfransing van de randgemeenten voor door een bedriegelijk stelsel van « faciliteiten voor de Franssprekenden » waartoe reeds op het C.V.P.-kongres te Charleroi besloten werd.

Men belooft sedert jaren aan de Vlamingen de zetelaanpassing, die niets anders is dan de toepassing van de Grondwet, maar in de geheime commissievergadering van de senaatscommissie van economische zaken beloven Vlaamse C.V.P.-ers de Walen dat zij niet zullen aandringen op zetelaanpassing.

Men belooft een betere behandeling van de Vlamingen te Brussel, maar weigert de bestaande taalwetten te doen toepassen en naleven te Brussel.

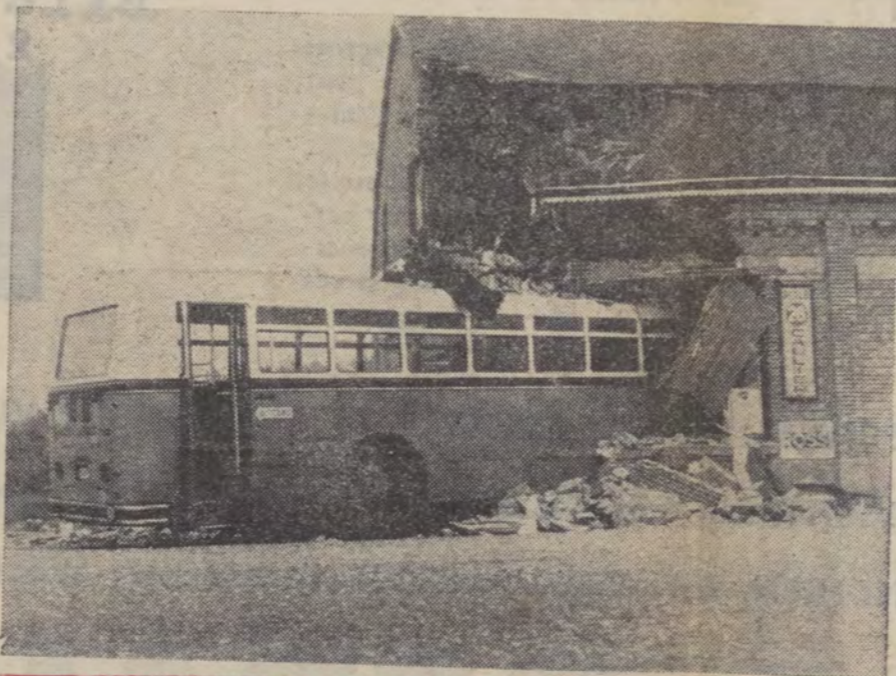
Men belooft een regionale economische politiek tot oplossing van de sociaal-economische problemen in Vlaanderen, maar voert een politiek die er op gericht is Wallonië op wraakroepende wijze te bevoorcellen ten nadele van Vlaanderen!

Of is het niet waar dat de regering stelselmatig de investeerders die op het punt staan in Vlaanderen nieuwe bedrijven op te richten onder druk zet en aanlokt met grotere voordelen om hun bedrijf liever

(Lees door blz. 8)

In dit speciaal betogingsnummer brengen onze redakteurs P. M. en T. V. O. de cijfers, grafieken en statistieken van de Vlaamse achterstand en achteruitstelling.

Maak propaganda met dit nummer. Geef het door!

Mobiliteit: Vlaamse doden
in de balans van 131 jaar

131 JAAR UNITARISME

Economie

De industrialisering van Wallonië is van oudere datum dan die van Vlaanderen, omdat in Wallonië de bodemrijksdommen vroeger werden ontdekt en ontgonnen.

Vlaanderen heeft daardoor een natuurlijke achterstand opgelopen.

Sinds 1830 heeft België niets gedaan om Vlaanderen te helpen bij het ophalen van die achterstand, wel integendeel.

De ontdekking van kolen in het Kempens bekken bv. had een beslissende stap kunnen zijn bij het ophalen van die achterstand. De gevestigde economische machten hebben belet dat in de Kempen een normale economische wet werd toegepast: het Kempens bekken heeft nog steeds geen industrie.

De achterstand van Vlaanderen wordt nog voortdurend vergroot door achteruitstelling. Vandaag, in 1961, op de drempel van de Europese economische integratie, is Vlaanderen een noodgebied gebleven.

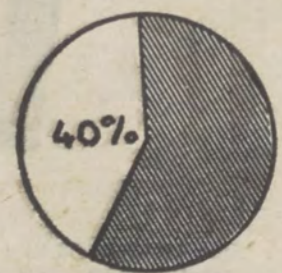
- ★ Sinds de oorlog werden 70 miljard verloren gegooit in de verlieslatende Waalse koolmijnen.
- ★ Zopas heeft de regering besloten opnieuw 20 miljard (20.000.000.000) aan de Borinage te schenken.
- ★ Terwijl in Wallonië de totaal overbodige « Route de Wallonie » wordt gebouwd, zal er de eerste jaren nog geen sprake zijn van de voor Vlaanderen zo noodzakelijke E3-weg tussen Antwerpen en Rijsel.
- ★ Er is nog steeds geen beslissing inzake de oprichting van het staalbedrijf « Sidemar » te Zelzate. Van Waalse zijde verzet men zich tegen iedere vestiging van een siderurgie in Vlaanderen.
- ★ In het Kempens kolenbekken, met zijn goede en goedkope kolen, is het stelsel der regelmatige werkloosheid ingevoerd om de Waalse koolmijnen toe te laten hun slechter en duurder produkt af te zetten.

Spaargelden.

Overheidsinvesteringen.

Private investeringen.

Geld

TIPISCH VOOR DE ACHTERUITSTELLING VAN VLAANDEREN IN HET UNITAIRE BELGIË IS HET AFLEIDEN VAN VLAAMSE GELDEN NAAR WALLONIË.

ALHOEWEL DE VLAMINGEN, DANK ZIJ HUN SPAARZIN, 65 % DER SPAARGELDEN BIJEENBRENGEN, KOMT SLECHTS 40 % DER OVERHEIDSINVESTERINGEN IN DE EKONOMISCHE SEKTOR VLAANDEREN TEN GOEDE.

VOOR DE PRIVATE INVESTERINGEN IS DE VERHOUDING TROUWENS DEZELFDE.

Ekspantrouwen juli '59: toelage per hoofd van de bevolking.

TESTGEBIEDEN

De moderne economie erkent de noodzakelijkheid van speciale inspanningen ten behoeve van achtergebleven gebieden.

Toen men in België van wal stak met de zg. « streekeconomie », moest men redelijkerwijze verwachten dat de inspanningen op dit terrein vooral Vlaanderen ten goede zouden komen. De verwachting is ijdel gebleken! De wijze waarop men de Borinage overstolpt met geld terwijl Hageland-Zuiderkempen praktisch niets ontvangt, is een voorbeeld van wat men in het unitaire België onder streekeconomie verstaat.

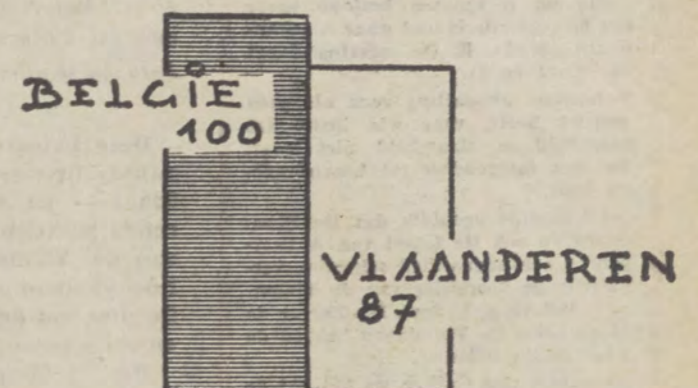
Het is echter niet genoeg dat het geld naar Wallonië gaat, zopas nog werd de aluminiumfabriek « Aleurop » die zich te Tessenderlo wou vestigen overgeheveld naar Ghlin. De regering beijert zich om zoveel mogelijk nieuwe bedrijven aan Vlaanderen te onttrekken ten bate van Wallonië.

B.I.P.

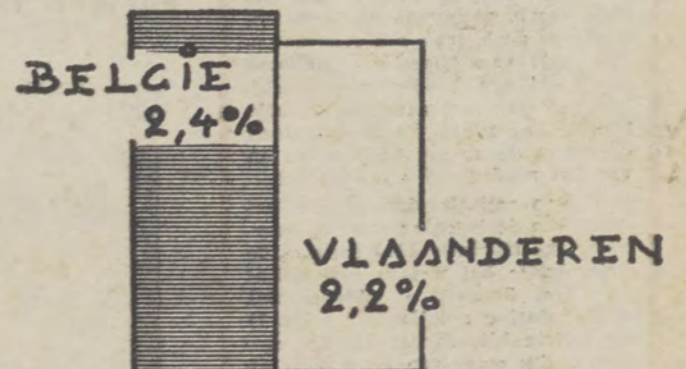
De economische welvaart van een land of een streek kan men meten aan het Bruto Inwendig Produkt. Het B.I.P. is het cijfer waarmee de per hoofd van de bevolking voortgebrachte rijkdommen worden uitgedrukt.

Op basis van B.I.P. 100 voor gans België, heeft Vlaanderen B.I.P. 87. Schrijnender cijfer voor de achterstand en de achteruitstelling van de Vlaamse economie is niet te vinden.

Maar er is meer! De aangroei van het B.I.P. belooft voor gans België thans 2,4 % en voor Vlaanderen afzonderlijk slechts 2,2 %. Zulks betekent dat de Vlaamse economische achterstand nog vergroot. Of met eenvoudiger woorden: Vlaanderen boert nog steeds achteruit!

B.I.P.

Aangroei B.I.P.

- WIJ WILLEN EEN EINDE STELLEN AAN DE SCHAAMTELOZE ACHTERUITSTELLING VAN VLAANDEREN OP EKONOMISCH GEBIED.
- WIJ WILLEN ZELF BESCHIKKEN OVER DE MACHT OM TE BESLISSEN WAT MET ONZE CENTEN MOET WORDEN GEDAAN.
- WIJ WILLEN NIEUWE BEDRIJVEN IN VLAANDEREN, EEN VOLWAARDIGE INDUSTRIE, WERK IN EIGEN STREEK.

daarom

FEDERALISME

131 JAAR UNITARISME

Volkswelvaart

De gevolgen van de unitaristische economie in België zijn rampzalig voor het Vlaamse volk, voor iedere Vlaming afzonderlijk.

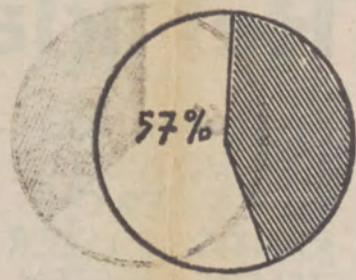
Zelfs vandaag, in volle economische hoogconjunctuur, zijn er bijna 90.000 werklozen in het Vlaamse land. Bij het eerste teken van recessie loopt dit cijfer omhoog tot ver boven de 100.000.

De lonen in Vlaanderen liggen lager dan in Wallonië, terwijl de levensduurte in Vlaanderen hoger is dan in Wallonië. De Vlaamse arbeider heeft minder uit te geven, de Vlaamse middenstander minder te ontvangen dan hun Waalse collega.

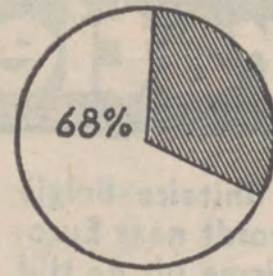
Een landbouwpolitiek die, ten voordele van Wallonië, gebaseerd is op het graan, drukt het loon van de Vlaamse boer naar 15 F per uur.

De Belgische unitaristische gezinspolitiek is een nataliteitspolitiek die het kinderreine Wallonië ten goede komt en volledig in gebreke blijft in Vlaanderen met zijn talrijker grote gezinnen.

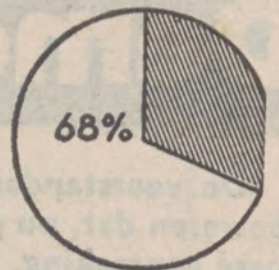
De volgende Vlaamse generatie zal steeds zwaarder de druk ondergaan van de pensioenlast voor de snel verouderende Waalse bevolking.

Bevolking.

Kinderen.

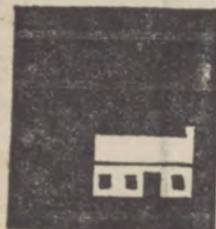

Werklozen.

Kinderen en werklozen

VAN DEZE TWEE HEEFT VLAANDEREN MEER DAN ZIJN DEEL. ER ZIJN 57% VLAMINGEN IN DIT LAND, MAAR OP HONDERD KINDEREN ZIJN ER 68 VLAAMSE EN OP 100 WERKLOZEN ZIJN ER 68 VLAMINGEN.

ZWARE LAST, DUBBELE LAST DUS VOOR VLAANDEREN !

Vl. 5 ha. — Wall. 8,5 ha.

De gemiddelde oppervlakte van de landbouwbedrijven is in Vlaanderen 5 ha en in Wallonië 8,5 ha. In Vlaanderen leeft 65% van de landbouwbevolking op bedrijven die kleiner zijn dan 5 ha; in Wallonië, slechts 40%.

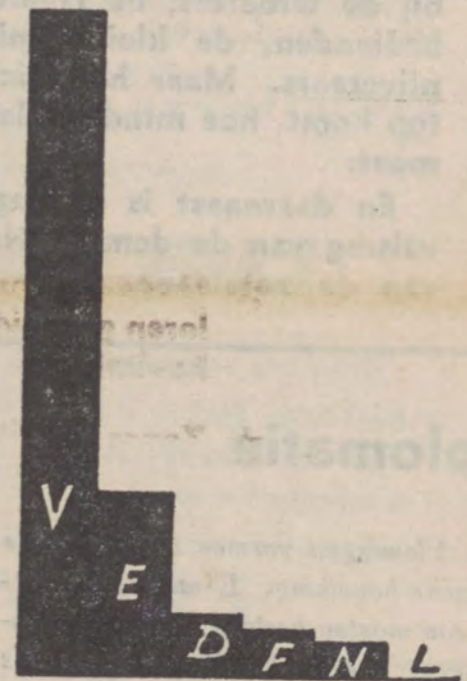
De speciale producten van de Vlaamse landbouw (hop, eieren, fruit, pluimvee, groenten) worden voortdurend bedreigd door de handelsakkoorden die het unitaristische België uitsluitend ten voordele van de Waalse industrie over de hele wereld afsluit.

Werkloosheid

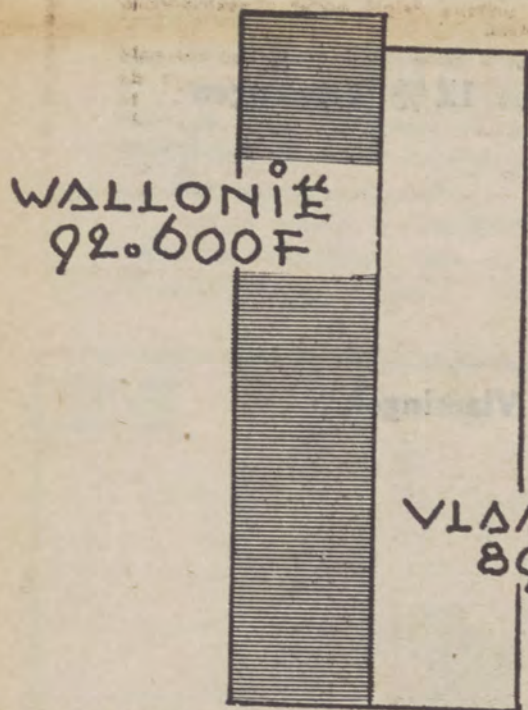
Wanneer men de werkloosheid in Vlaanderen vergelijkt met die in onze buurlanden, dan blijkt overduidelijk dat Vlaanderen de bedelaarshoek van heel West-Europa is.

De werkloosheid in Vlaanderen is in verhouding viermaal hoger dan in Engeland. Tussen Vlaanderen enerzijds en Duitsland, Frankrijk, Nederland of Luxemburg, is er zelfs eenvoudigweg geen vergelijking mogelijk. Een enkele cijfer (midden 1961) :

- Vlaanderen (5 miljoen inwoners) : 87.000 werklozen.
- Nederland (11.400.000 inwoners) : 22.000 werklozen.

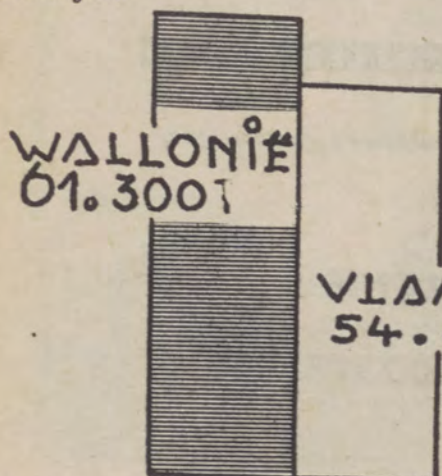

Werkloosheid in west-europa.

De Waalse Middenstander verdient per jaar ongeveer 3.000 F meer dan de Vlaamse Voor gelijk, werk, gelijk inkomen ?

Gemiddeld jaarlijks inkomen zelfstandigen.

De Waalse arbeider en bediende verdient per jaar ongeveer 7.000 F meer dan de Vlaamse. Voor gelijk werk, gelijk loon ?

Gemiddeld jaarlijks inkomen loon- en wedentrekken.

VLAANDEREN KAN ZIJN MENSEN NIET VOEDEN

Dagelijks moeten meer dan 50.000 Vlaamse arbeiders in het buitenland gaan werken : de grensarbeiders.

De Vlaamse grensarbeiders vormen 70% van het hele contingent.

Er is voor hen geen werk in Vlaanderen !

Dagelijks moeten meer dan een kwart miljoen Vlaamse arbeiders in Wallonië of Brussel gaan werken : de mobiele.

Zij leveren aan de Waalse industrie de goedkope Vlaamse spierkracht.

Er is voor hen geen werk in Vlaanderen !

Dagelijks wijken Vlaamse arbeiders voorgoed uit naar Wallonië of het buitenland : de emigranten.

In de jongste tien jaar trokken 50.000 Vlamingen voorgoed over de taalgrens.

Er is voor hen geen werk in Vlaanderen !

- WIJ WILLEN EEN EINDE STELLEN AAN WERKLOOSHEID, MOBILITEIT EN VERPLICHTE EMIGRATIE.
- WIJ WILLEN EEN GEZINSPOLITIEK DIE ONZE KINDERRIJKDOM BESCHERMT.
- WIJ WILLEN DAT DE VLAAMSE ARBEIDER, BEDIENDE, BOER, MIDDENSTANDER EN INTELLEKTUEEL BETAALD WORDT ZOALS HET HOORT.

daarom

FEDERALISME

131 JAAR UNITARISME

Demokratie

De voorstanders van het unitaire België beweren dat, nu gestreefd wordt naar Europese eenmaking, het federalisme uit de tijd zou zijn.

Zij vergeten te zeggen dat het unitaire België stamt uit een tijd die nog maar pas de stoommachine had zien ontstaan, uit een regime dat steunde op enkele bevoorrechte cijnsplichtige kiezers.

Het invoeren van het algemeen kiesrecht in 1919 heeft dit « Belgique à papa » nauwelijks kunnen veranderen. De zgn. democratische partijen hebben het volksbelang in Vlaanderen steeds ondergeschikt gemaakt aan de belangen van het 19-eeuwse unitarisme.

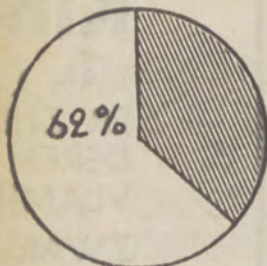
Deze valse democratie heeft nooit kunnen of willen afrekenen met de bevoorrechte kaste in België: de fransdolle bourgeoisie, de grootfinancier, de « 100 families ».

Aan de basis van deze valse democratie heeft Vlaanderen meer dan zijn aandeel: bij de wroeters, de lagere ambtenaren en bedienden, de kleine middenstanders en nijveraars. Maar hoe dichter men bij de top komt, hoe minder Vlamingen men ontmoet.

En daarnaast is er nog de directe vervalsing van de democratie: het uitblijven van de zetelaanpassing.

Het klassiek voorbeeld

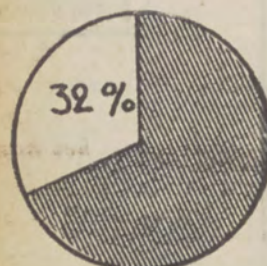
DE TOESTANDEN IN HET BELGISCH LEGER ZIJN EEN WELHAAST KLASSEK VOORBEELD VAN DE VERVALSTE DEMOKRATIE IN BELGIË. ER ZIJN BIJ DE GEWONE SOLDATEN 62% VLAMINGEN; IN EEN ECHT DEMOKRATISCH LEGER ZOU DEZE VERHOUDING VOOR ALLE GRADEN DEZELFDE MOETEN ZIJN. ZIE HIER ECHTER DE WERKELIJKE TOESTAND DIE EEN AANFLUITING IS VAN IEDERE GEZONDE DEMOKRATIE:

- Gewone soldaten : 62% Vlamingen

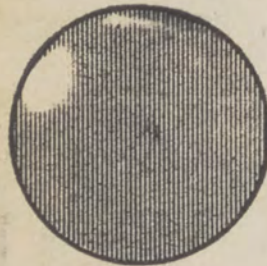
- Lagere officieren : 35% Vlamingen

- Kader Rijkswacht : 32% Vlamingen

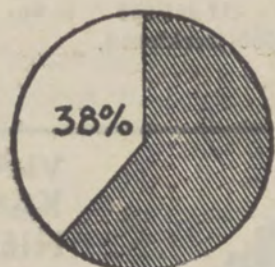
- Hogere officieren : 12% Vlamingen

- Generaals : 0% Vlamingen

Diplomatie

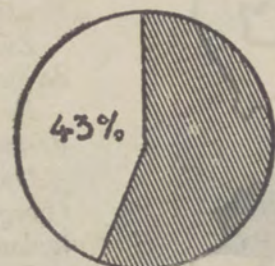
De Vlamingen vormen 57% van de Belgische bevolking. Eenzelfde verhouding zou moeten bestaan in het diplomatenkorps. De werkelijkheid is enigszins anders. Voor de vetstbetaalde postjes komen wij achteraan. De huidige regering denkt de Vlamingen te kunnen paaien met 50 buitengewone benoemingen van Vlaamse diplomaten van derde en vierde rang. Zolang echter ook aan de top Vlaanderen zijn volle 57% niet heeft, blijft het een valse democratie.

Diplomaten.

Ambtenarenkorps

Portiers, kuisvrouwen, ruitenwassers en chauffeurs op alle Brusselse ministeries zijn Vlamingen, maar bij de ambtenaren eerste klasse zijn er nog slechts 43% Vlamingen. Hogerop moet men hen met een vergrootglas gaan zoeken.

Ambtenaren 1ste klasse.

ZETELAANPASSING

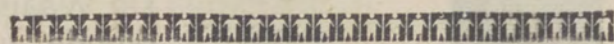
De grondwet voorziet dat in het Parlement één volksvertegenwoordiger per 40.000 inwoners moet zeten. Sinds jaren is de zetelverdeling niet meer in verhouding tot de werkelijke bevolkingscijfers. Reeds in 1958 beloofde de toenmalige regering de zetelaanpassing.

Maar vandaag staan wij nog nergens!

Bij de verkiezingen van april 1961 werden in Wallonië de volksvertegenwoordigers gekozen met een gemiddelde van 22.500 stemmen; in Vlaanderen beliep dit gemiddelde 26.000 stemmen.

Dat is de valse Belgische democratie.

VLAANDEREN

26.000 stemmen per volksvertegenwoordiger.

WALLONIE

22.500 stemmen per volksvertegenwoordiger.

- WIJ WILLEN DAT IEDEREEN WERKELIJK GELIJKE KANSEN HEEFT.
- WIJ WILLEN GELIJKHEID AAN DE BAZIS, MAAR OOK GELIJKHEID AAN DE TOP.
- WIJ WILLEN EEN VLAAMSE DEMOKRATIE: EEN BESTUUR VOOR EN DOOR HET VLAAMSE VOLK.

daarom

FEDERALISME

131 JAAR UNITARISME

Kultuur

In België wordt de taal der Vlamingen, de taal der meerderheid, beschouwd als een keukenmeidentaal. Zo was het in 1830, zo is het ook nog vandaag.

Dank zij strijd van meer dan een eeuw is de Vlaamse Beweging, zijn de Vlaams-Nationalisten erin geslaagd de Nederlandse taal en cultuur in België te redden van een langzame verstikkingsdood. Om aan deze taal en cultuur haar normale expansie te geven, zijn alle Vlamingen akkoord dat er kulturele autonomie moet komen. De vorige en de huidige regering hadden zulks beloofd; in de plaats kregen wij het ontorende adjunktschap van Van Elslande.

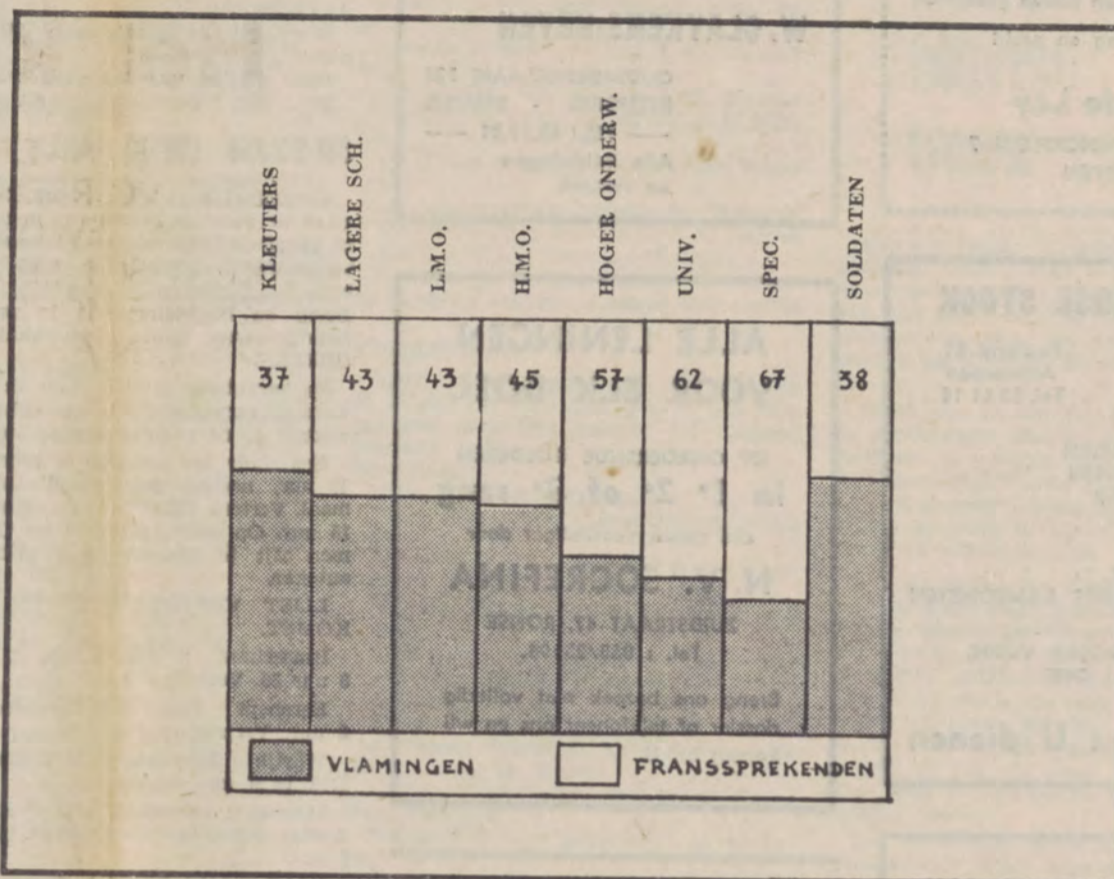
De franssprekenden beschikken over drie universiteiten en veertien hogere instituten; de Vlamingen slechts over twee universiteiten en zes hogere instituten. Deze cijfers onderstrepen de nood aan een universiteit te Anwerpen.

Aan de taalgrens en in de Brusselse agglomeratie werd en wordt het Nederlands taalgebied onafgebroken aangevreten.

BRUSSEL 1846

Bij het ontstaan van België had geen enkele gemeente van de Brusselse agglomeratie een meerderheid franssprekenden. Alleen de burgerij in Brussel, Elsene, St Joost en Schaarbeek was verfranst. Het volk was door en door Vlaams. Maar die enkele duizenden bourgeois waren toen heer en meester. De verfransing van Brussel was hun werk.

En de huidige « democratische » partijen, ook en vooral de socialisten, zijn de handlangers van deze 19-eeuwse bourgeois-geest.

De noodlottige reeks

Dit is de Vlaamse jeugd anno 1961! Dank zij Vlaamse kinderrijkdom zijn 63 % van de Belgische kinderen in de kleuterscholen Vlamingen. In lagere school en in lager middelbaar onderwijs is 57 % der kinderen Vlaams; een normale verhouding die strookt met het bevolkingspercentage.

In het hoger middelbaar onderwijs is de verhouding reeds nadelig voor Vlaanderen: slechts 55 %. Er zijn 2 % verdwenen naar de fabrieken, de werkplaatsen en de kantoren.

In het hoger onderwijs, aan de universiteiten (resp. 43 % en 38 %) is de toestand katastrofaal. Nog hogerop, bij de specialisaties, is slechts 1 op 3 (33 %) nog Vlaams.

Maar in het leger is het dan weer gelijk in de kleuterschool: 62 % Vlamingen.

DIEVEN

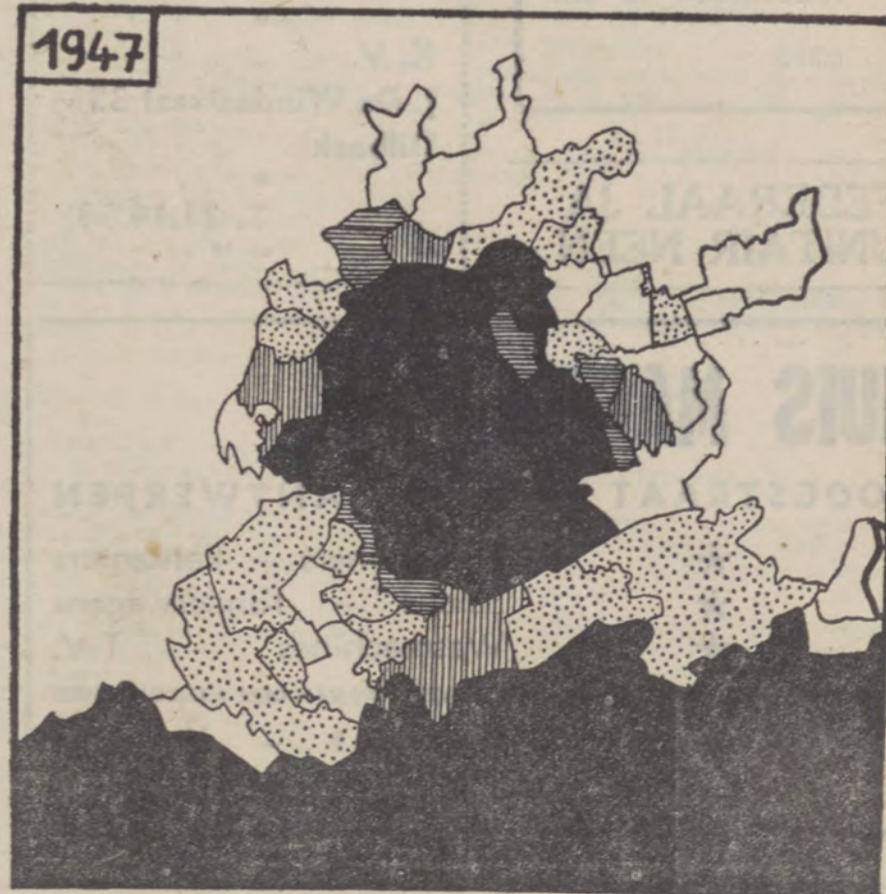
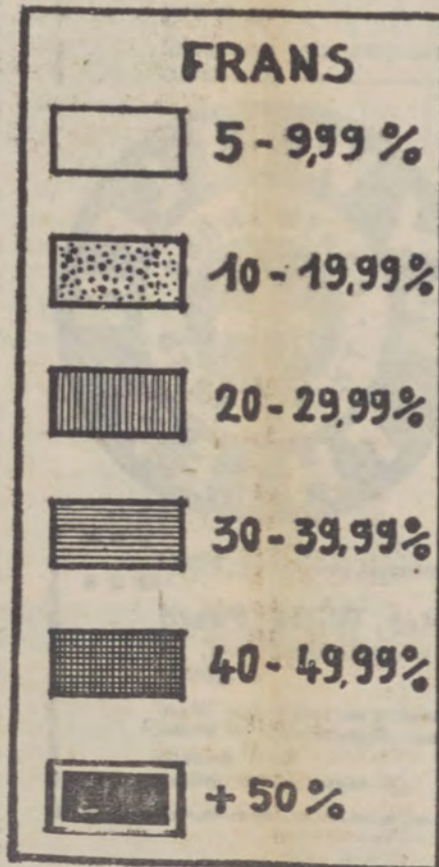
De huidige regering heeft deze week haar plannen i.v.m. de taalgrens gedeeltelijk onthuld. Moeskroon blijft een verfransend centrum in West-Vlaanderen, terwijl zijn bevolking meetelt voor het berekenen van Waalse kamerzetels! Overmaas blijft bij Luik, Edingen bij Henegouwen en in de Vlaamse randgemeenten komen de beruchte faciliteiten. Na 131 jaar kent de unitaristische roep politiek aldus een nieuw hoogtepunt.

De olievlek 1947

De resultaten van 131 jaar unitarisme zijn verbijsterend. Brussel is een Belgische modelstad: hier heeft het systeem gezegevierd. Als dit systeem nog langer blijft bestaan, als dit systeem thans met « faciliteiten » kan werken, dan moeten wij over korte tijd dezelfde kaart brengen, maar dan helemaal zwart.

Brusselse aggl. 1846

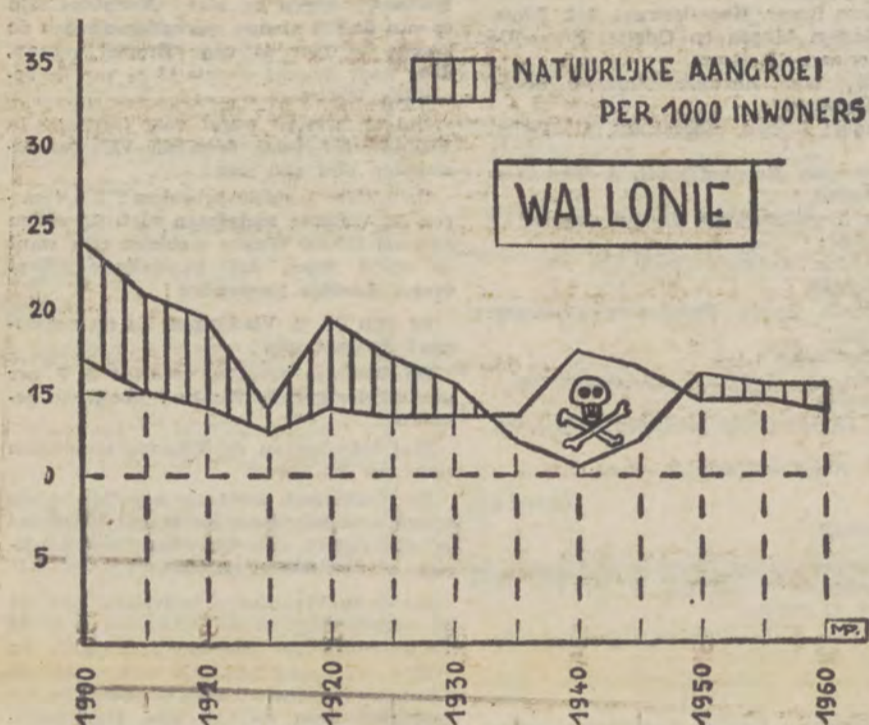
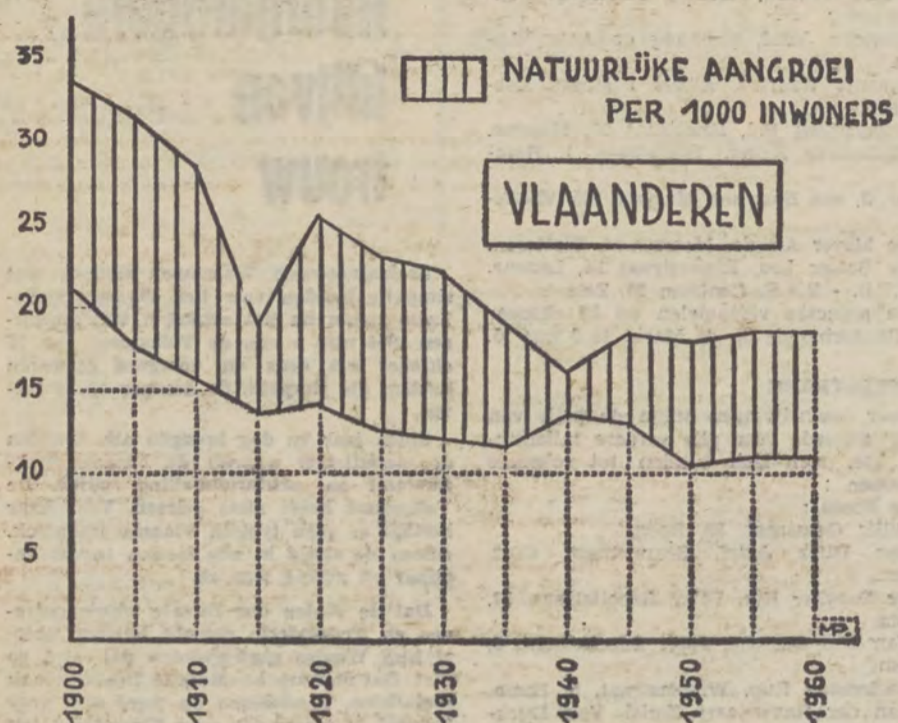
Brusselse aggl. 1947

- WIJ WILLEN DAT HET VLAAMSE GRONDGEBIED NIET LANGER AANGEVRETEN WORDT, DAT DE NEDERLANDSE TAAL NIET LANGER GEMINACHT WORDT.
- WIJ WILLEN DAT DE VLAAMSE JEUGD WERKELIJK GELIJKE TOEKOMSTKANSEN KRIJGT, OOK DOOR UITGEBREID HOGER ONDERWIJS.
- WIJ WILLEN DAT IN DIT LAND EINDELIJK ECHTE TAALVREDE OP DE TAALGRENSEN, TE BRUSSEL EN OVERAL ZOU HEERSEN.

daarom

FEDERALISME

131 JAAR UNITARISME

HET EEUWFEEST

In 1869 verscheen, uitgegeven door het Willemsfonds, de « Korte Statistische Beschrijving van België » door J. Vuylsteke. De gegevens waren geput uit de « Exposé de la situation du Royaume. Période décennale 1851-1860 ».

De bedoeling van Vuylsteke was « eene kortbondige schets van den toestand van België onder het opzicht van grondgebied en bevolking, van staatkundige godsdienstige en zedelijke gesteldheid en van stoffelijke ontwikkeling in landbouw, nijverheid en handel » te geven.

In feite echter wilde Vuylsteke aantonen dat « het algemeen uitzicht van den toestand des lands » bedriegelijk was en het verschil tussen de Vlaamse provincies en de Waalse provincies opvallend wanneer men de officiële cijfers van dichterbij onder ogen nam.

Hij vestigt dan ook de aandacht op de achterstand, de verwaarlozing en de achteruitstelling van de Vlaamse gewesten in tal van sectoren.

Om te beginnen de sektor van het onderwijs. Hij klaagt o.m. het feit aan dat gedurende de voorafgaande vijf jaar in de Waalse gewesten 12 miljoen frank besteed werd aan de uitbreiding van het lager onderwijs en in de Vlaamse gewesten nauwelijks de helft van dit bedrag!

« Het dagloon is in 't algemeen in de Vlaamse gewesten merkbaar lager dan in de Waalse. Voor den landbouwarbeid is het verschil van 20 tot 50 % » schrijft Vuylsteke.

Honderd jaar later klagen wij, Vlamingen, nog steeds soortgelijke feiten aan.

Er is veel veranderd — zegt men — maar er is nog veel te veranderen!

« Feiten die zich aldus bij voortdurend en in nauw verband tot elkander voordoen, zijn geen bloot toeval meer, maar de natuurlijke voortbrengselen ener oorzaak die het geldt op te sporen en te doen verdwijnen, indien men in dien toestand verbetering wil » schreef reeds Vuylsteke.

Voor hem had volksvertegenwoordiger de Maere-Limmander in de Kamer op 14 januari en 2 februari 1869 twee redevoeringen gehouden waarin ook hij de verstandelijke minderheid, de zedelijke ontaarding, de stoffelijke verarming van de Vlaamse gewesten aankloeg.

Onze mensen zijn onze enige ware rijkdom. Vlaanderen's geboortecijfers liggen hoger dan de Waalse. Beaat optimisme zou echter verkeerd zijn.

Wanneer wij het Vlaamse geboortecijfer vergelijken met dat van Nederland, zien wij pas hoe weinig reden we hebben tot juichen. In een federaal Vlaanderen kunnen wij specifieke maatregelen nemen voor ONZE gezinnen.

Motie

Het dagelijks bestuur van de Volksunie, na kennis te hebben genomen van volgende regeringsplannen:

- het oprichten van een franstalig arrondissement Moeskroen in de provincie West-Vlaanderen;
- het berekenen van de zetelverdeling in de provincie Henegouwen met inachtneming van het aantal inwoners in het franstalig arrondissement Moeskroen in West-Vlaanderen;
- de definitieve inlijving van de Voerstreek bij het franstalig arrondissement Verviers in de provincie Luik;
- het prijsgeven van Edingen aan totale en onherroepelijke verfransing;
- de faciliteiten voor franstaligen in de randgemeenten rond Brussel en de verdere ongebreidelde verfransing van de Brusselse agglomeratie;
- stelt vast dat de regering met deze plannen de Vlaamse openbare mening uitdaagt;
- klaagt aan dat Vlaamse ministers zich lenen tot een dergelijke politiek;
- bezweert de gekozenen van het Vlaamse volk op dit beslissende ogenblik het belang van dit volk te stellen boven het partijbelang en het voortbestaan van een regering;
- stelt aan de kaak de onmacht van de huidige regering om haar eigen beloften in te lossen en een bevredigende regeling van de Waals-Vlaamse verhoudingen te verwezenlijken;
- is er trouwens meer dan ooit van overtuigd dat alleen federalisme een definitieve oplossing biedt en
- roept alle Vlamingen op de stem te verheffen tegen de noodlottige regeringspolitiek.

Bevolking

De beschaamde unitaristen gebruiken soms het « argument » dat wij, Vlamingen, door het federalisme de voordelen van onze meerderheidspositie zullen verliezen. Dat is opzettelijke misleiding. Sinds 1830 zijn wij ALTIJD de meerderheid geweest in België. In 1830 was die zelfs groter dan nu. Die meerderheidspositie heeft nochtans niet belet dat wij steeds de slachtoffers waren van het unitair systeem. Zelfs nu telt ons numeriek overwicht niet in ons democratisch land: zie de lijdensweg van de zetelaanpassing. Bovendien zorgen de unitaire partijstructuren ervoor dat het Vlaams overwicht herleid wordt tot een Brussels-Waals overwicht. In het unitair systeem zal dat nooit veranderen.

Waarom betogen wij

(Vervolg van blz. 1)

ver in de Borinage op te richten? Wat is er gebeurd met het aluminiumbedrijf dat te Tessenderlo moest gebouwd worden? Met de fabriek voor elektronische apparaten die eveneens te Tessenderlo gepland was? Met een nieuwe fabriek die te Zele zou gebouwd worden?

Of is het niet waar dat de regering een groots plan uitgewerkt heeft om Wallonië te bevoorraden? Spreekt men niet van 20 miljard, daar waar de regering geen frank beschikbaar heeft voor de E3, de autoweg die van het grootste economisch belang is voor gans Vlaanderen?

Dit is de voorzetting van de traditionele belgische politiek: omdat

wij met deze politiek niet akkoord gaan hebben wij de Vlaams-nationale partij, de Volksunie, opgericht en staan wij in de politieke strijd.

De Vlamingen die er genoeg van hebben, die er een einde aan willen stellen, scharen zich aan onze zijde. De inzet van de strijd is voor ons de afdoende en definitieve oplossing van de Vlaamse problemen door federalisme, door de hervorming van de Staat. Wij hebben geen vertrouwen meer noch in de unitaire staat, noch in de unitaire partijen. Wij zijn de sukkelgang van de Vlaamse Beweging, wij zijn de achterstand en de achteruitstelling van Vlaanderen beu. Nu of nooit moet de strijd uitgevochten worden: geen woorden meer, maar daden!

Seizoenarbeiders: Vlaamse zigeuners in de balans van 131 jaar.

daarom

FEDERALISME